



ПРОЛѢТНА ПѢСЕНЬ

Здравейте, руси чучулиги,
и ти, щурецо младъ — здравей,
ний слушаме, като по книга
въ простора пролѣтътa да пѣй.

Тукъ буквитѣ сж незабравки
и книга — цѣлата земя,
дори и мѣничкитѣ мравки
разчитатѣ чуднитѣ слова.

Това е пѣсень съ чудни думи,
която всички ни зове.

И храсти, камѣни и шума
я пѣятъ всички вѣкове.

Тя носи се надъ равнинитѣ
и стига звезднитѣ поля,
и пѣй въ сърдцата и въ гърдитѣ
на веселитѣ дървеса.

Това е твойта пѣсень жива,
ти, пролѣтъ, пѣешъ въ тия дни,
пробуждашъ, който въ сѣнь почива
и викашъ съ бодъръ гласъ — стани!

Овесяanko

МУХИТѢ

Мухитѣ сж едни отъ най-големитѣ врагове на хората. Тѣ кацатъ на всѣкъде, ядатъ всѣкаква храна и разнасятъ нечистотии. Умрѣло нѣкое животно, паднала нѣкаква нечистотия, нѣщо почнало да гние и да се вмирисва, мухитѣ сж тамъ, върху него, и смучатъ нечистотията. Следъ това тѣзи неканени и опасни гостенки влизатъ въ жилището ни, кацватъ по храната ни, опитватъ се да хапятъ и самитѣ насъ.